विश्रुहं, चि, विश्रेषेण शुह्रम्। तत्रार्थायः। उष्णुलम् २ विमलम् ३ विश्रदम् ४ विषम् ५ व्यवदातम् ६ व्यनाविलम् ७ श्रुचिः =। इति हैमचन्दः। निश्तम्। चत्रम्। इत्यन्यपालः।
षट्चकान्नर्गतप्यमचक्रम्। तत्तु व्यव्ययं व्यवाराहिषोड्शखर्युत्तय्व्यव्ययेषेड्श्रदलपद्मम्।
तन्द्रवेच् विश्रुहाख्यं दल्योड्श्रपङ्गम्।
खरेख घोड्शियंत्तं धून्ववर्यमं इत्यमम्।
विश्रुह्रपद्ममाख्यातमाकाश्राख्यं म्हाद्स्तम्।
इति सन्तम्।

च्यास्य वं चितायाम्। व्यकारादियो ज्यस्य न् च चित्र्तृ यो ज्यस्तक सम्बे क्यस्ते व्यस्त्। विश्व यो ज्यस्ते धूमाभे खरभूषिते। इति तम्बसारः॥

विश्वाहिः, स्त्री, (वि + शुध + तितृ।) समः। श्रोधनम्। इति विश्वः।

"सर्वकर्मण्युपादेया विश्वक्रियन्तारयोः॥" इति च्योतिवम्॥

विग्रहत्तवः, नि, प्रह्नतारहितः। (यथा, कथा-सरितागरे। ५।३।

"क्षित्तन्यं ततसाहं राजा ताविहृष्टस्ताः। तत्कार्याचित्तयाकान्तः स्वधम्मों मेश्वसीद्ति।") अवदः। विगता प्रस्तायस्थेति बहुवीहि-विष्यत्रमिदम्।

विश्वेष:, पुं, (वि+श्चिष+घण्।) प्रभेद:। (यथा, मतु:। ६। २६।

"प्रजनार्थं महाभागाः पूजार्षा संहदीप्तयः। स्क्रियः (अथस्य गेष्ठेष्ठ न विशेषोशस्ति कस्तन॥") प्रकारः। इति जटाधरः॥ स्वक्तिः। इति देम-चन्दः॥ तिलकः। इति द्वारावली॥ सप्त-पदार्थान्तर्गतपदार्थविशेषः। यथा,—

"द्रश्चं गुगास्त्रथा कर्मन सामान्धं स्विधेषकम्। समवायस्त्रथाभावः पदार्थाः सप्त कीर्त्तताः॥" इति भाषापरिच्हेदः॥

विश्वेषं निरूपयति। सन्यो निक्षम्बर्शत्तविश्वेषः परिकीर्षितः। सन्यो निक्षम्बर्शतः
दित सन्यः यरपेचया विश्वेषो नास्तीस्वयः।
स्वटपटारीनां हायुक्षपर्यान्तानां तत्तर्वयवभेदात्
परस्ररभेदः। परमास्त्रनां भेदको विश्वेषं यव स
तु स्वत यव स्वारतः। तेन तत्र विश्वेषान्तरापेचा नास्ति दस्यः। दित सिहान्तसृताः
वती । ॥ सलकुरप्रभेदः। यथा,—
"विश्वेषः स्वातमाधारं विनाधाष्ययवर्णनम्।
सत स्व्येश्वेष हीपस्यास्तमाश्कन्दान्त तत्कराः॥१
विश्वेषः संवर्शेष यदीकं वस्कनेकच वस्यते।
सन्विश्वेषः सुरः प्रसात् सर्वदिश्विष सेव मे ॥॥

किचित्रस्भतोश्याक्यक्लरङ्गतिस्य सः। त्वां पद्मता सया जन्मं क्ल्यत्यचित्रीच्यम्॥"३ इति चन्द्राजोकः॥

(प्रचिती। यथा, भागवते। २। ५। २८। "तिशेषस्तु विकुर्व्यासादसम्बो गन्यवानभूत्॥"

तथाच तचेव। ३।११। ४०।

"विकारे: बहिते युक्ते विशेषादिभिराहत:॥"
ध्वतिश्र्यिते, चि। यथा, रघु:। २।१४।

"श्र्याम हट्यापि विना हवायिरावीदिशेषा फ्लपुष्यहिहः॥")
विशेषक:, पुंकी, (विशेष एव। खार्षे कन्।)
कलाटकतित्वक:। ह्यमर:॥ (यथा, माधे।

"विशेषको वा विशिशेष यखाः
श्रियं चिकोकी तिकतः स एव॥")
तिकतः चे, पं। इति राजनिषेषः:॥ (क्षी,
पद्यविशेषः। स तु चिभिः श्लोकेरिन्तिचेत् तदा भवति। यथा,—
"हाभ्यान्तु युग्मकं प्रोक्तं चिभिः श्लोकेरिकेषिषकम्॥")

विशेषियतरि, चि। इति मेहिनी ॥
विशेषकच्छेयं, को, (विशेषकेश्वेयम्।) चतुःष्याद्यकणानगित्वष्ठकणा। इति श्रेषतकम्॥
सा तु तिजकेषु नानाविच्छेदरचना। इति
दश्मकान्धीयपचचलारिशाध्यायटीकाव्याख्या।
विशेषगुव्यः, पुं, (विशेषो गुव्यः।) बुद्धगादिषट्कम्।
क्रपादिचतुरुयः। कृदः। खाभाविकद्रवलम्।
खादरः। भावना। श्रव्दः। इति भाषापरिच्छेदः॥

विशेषविधिः, ग्रं, (विशेषो विधिः।) व्यक्पवि-षयक्विधिः। यथा,—

"तथा वामान्यकार्यभ्यो विशेषकविधिकंकी। बद्दवी विषया यस्य च वामान्यविधिभेवेत्। खस्य: स्वाहिषयी यस्य च विशेषविधिकेतः।"

इति दुर्गादायः। बामान्यविग्रेषयोर्भध्ये विग्रेषविधिवैजवान्। इति

विश्वेषणं, का, (विश्विष्यतेश्नेनेति। वि+श्विष्य+
त्युट्।) विश्वेष्यधन्तः। यतु गुणादिः। यथा।
नीजोत्यज्ञातियादि। विश्विष्यते सम्बुध्यते स्वनेन।
क्ष्णेय क्षाचमदास्त्रीदिति। भेदयति स्वन्यपदार्थं
पृथक् करोति इति भेदकन्। नास्त्रा श्विः
गोजेस गार्थः। विश्वेषस्यं दृष्टमेन भेदयति।
भेदकन् स्वदृष्टमेन भेदयति। इति विश्वेषस्यभेदकयोभेदः। इति सुम्धनोष्ठीकायां दुर्गादासः।

विशेषवाप्तिः, स्त्री, (विशेषा स्वसामाणा वाप्तिः।) वाप्तिमेदः। तज्जन्यं यया। प्रतियोगिवधि-कर्यस्वसमानाधिकर्यायन्ताभावा-प्रतियोगि-स्तम्। इति चिन्तामणिः।

विग्नेषितं, चि, (वि+ग्निष्म्+व्याच्+क्तः।) भिन्नम्। यवच्छित्नम्। इति चटाधरः॥ विग्नेषोक्तिः, क्ली, (विग्नेषेणोक्तिः।) व्यवङ्कार-

भेद:। तक्क चायोदाहरसे यथा,—
"कार्याजिविश्वेषीत्तः सति पृष्यासकारसे।
हृदि के इचयो नःभूत् सरदीमे ज्वलळाप॥"
इति चन्द्राबोकः॥

विशेषाः, चि, (विशिष्यते गुणादिभिदिति। वि+
शिष्य + ग्यत्।) धिन्मेपदार्थः। स च द्रवादिः।
विशिष्यते यः। घटपटादिः। भासमानवेशिष्टात्रयोगी। जस्य जच्यं यथा। भासमानवेशिष्टात्रयोगिलं जस्ति च घट दित ज्ञाने घटादौ तत् तच हि भासमानवेशिष्टं।
घटघटलयोः समन्यत्तर्योगिलस्य घटादौ
सस्तात्। जज्ञयोगिलम्प सक्तपसमन्यविशेषः
प्रतियोगिलमज्ञयोगिलपातिरक्तपदार्थं द्रवयोकदेशिषः। दति कुणादः।

विश्रोतः, पुं, (विगतः श्रोतो यसात्।) अश्रोतः
दृषः। इति राणिनिष्युः। (श्रोताभावः।
यथा, भागवते। १।१०।०।
"उधिला द्वास्तिनपुरे मासान कतिपयान

"उषिला हास्तिनपुरे मासान् कतिपयान् हरि:।

सुद्धताचा विश्रोकाय स्वसुच्च प्रियकाच्यया।" युधिष्ठिरस्यातुचरविश्रेष:। यथा, महाभारते। २। ३३। ३०।

"इन्हरीनो विश्रोकच पुरुचार्जुनसार्यः॥") श्रोकरिहते, चि॥ (यथा, भागवते।१।१६।९१। "लोकं परं विरज्ञकं विश्रोकं

यास्त्रत्ययं भागवतप्रधानः॥" स्त्री,संप्रज्ञानसमाधेः पूर्वकालीना चित्तदत्तिः॥

यथा, पातञ्जले । १ । ३६ । "विश्रोका वा च्योतिश्रती ॥")

विद्योधनी, स्त्री, (विद्योध्यतिश्वयेति । वि + सुध + स्तुट्। डीष्।) दन्तीहचः। इति राज-विर्वेदः।

विश्रोधिनो, क्लो, नागदक्ती। इति राजनिर्वेद्धः ॥
विश्रोधिनोदीकं, क्लो, जयपालः। इति केचित्॥
विश्रः, पुं, (विक्क दीप्तौ+ "यजयाचयतविक्केति।"
३। ३। ६०। इति नङ्।) दीप्तः। इति
विद्वान्तकौसुदी॥ गतिः। इति सुम्बनोधटोकायां दुर्गादासः॥

विश्वयनं, की, (वि+श्रय+खुद्।) दानम्। इति ग्रव्दरतावली ।

विश्रवः, चि, (वि+श्रव्भ+कः।) बाइङ्गटः। श्रान्तः। विश्ववः। (यथा, राजतरिक्रय्याम्। ८। २१२१।

"विश्वस्थाः खङ्गार्गामा चायाववीत् प्रभोः। तं दश्वां जुतीये शिङ्ग ग्रयंगे श्वायं स्थितम्।") चायः । इति देमचन्द्रः। मादः। इति मेदिगी। (निर्विग्रङ्कः। यथा, रामायस्। २।१८।५।

"नियुच्यमानो विश्रव्य: विं न कुर्यामण्डं

प्रियम् ॥")

विश्वभागवीष्टा, स्त्री, (विश्वभा विश्वस्ता नवीष्टा ।)
सम्धानवीष्ट्राभेदः। यथा । स्त्रीया निविधा
सम्धा मध्या प्रमालभा च। यथा स्रष्टुदितयौवना सम्धा । सा च स्नातयौवना स्रज्ञातयौवना च। सेव क्रमश्रो जाल्याभयपराधीनरतिनैवोष्ट्रा। सेव क्रमश्रो जातप्रश्रया विश्वश्व-